

Beleid van het CGVS inzake asielaanvragen van Afghaanse asielzoekers

Februari 2010

Datum: 18 februari 2010
Auteur: Dirk VAN DEN BULCK

Inhoudstabel

1. KERN VAN DE ZAAK.....	3
2. TOEKENNING VAN BESCHERMINGSSTATUS DOOR CGVS	3
2.1. Primauteit van de status van vluchteling.....	3
2.2. Toekenning subsidiaire beschermingsstatus	4
A. Regionaal onderscheid.....	4
B. Beleid CGVS in lijn met richtlijnen UNHCR	4
C. Beleid andere landen	5
D. Specifieke veiligheidssituatie KABUL - beleid CGVS	5
2.3. Individuele beoordeling	5
3. CIJFERS	6

1. Kern van de zaak

Op basis van grondig onderzoek van de actuele situatie in Afghanistan, erkent het CGVS dat de **algemene veiligheidssituatie in Afghanistan zeer problematisch** is en dat er actueel een **gewapend conflict** heerst. De veiligheidssituatie is echter regionaal erg verschillend. De status van **subsidiare bescherming wordt daarom in principe effectief toegekend** aan burgers uit de onveilige gebieden in Afghanistan. In tegenstelling tot andere EU-landen dient de asielzoeker hiertoe niet noodzakelijk het bewijs te leveren van een individueel risico.

Het **beleid van het CGVS** inzake subsidiare bescherming voor Afghaanse asielzoekers is **gestoeld op**:

- duidelijke definities en criteria in de wet (conform internationale verdragen) vastgelegd
- een grondig onderzoek van allerlei rapporten (inclusief rapporten van internationale mensenrechtenorganisaties) over de situatie in Afghanistan
- conform het advies van internationale organisaties, in het bijzonder het UNHCR
- conform de jurisprudentie van de RVV (Raad voor Vreemdelingenbetwistingen)

Om een goede en **onafhankelijke beoordeling van asielaanvragen** in België te garanderen en **een politieke beoordeling inzake asielaanvragen te vermijden**, kende de Belgische wetgever deze bevoegdheid toe aan een onafhankelijke asielinstantie, het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De beslissingen van het Commissariaat-generaal maken bovendien het voorwerp uit van een jurisdictionele controle door een onafhankelijke beroepsinstantie, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Elke asielzoeker kan rekenen op een **grondig individueel onderzoek**, waarbij het CGVS voor elke asielzoeker een uitvoerig individueel gehoor organiseert. Bovendien heeft elke afgewezen asielzoeker de mogelijkheid tot een schorsend beroep in volle rechtsmacht bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

2. Toekenning van beschermingsstatus door CGVS

2.1. Primauteit van de status van vluchteling

Vooraf dient gesteld dat het CGVS voor het verlenen van bescherming steeds voorrang geeft aan de toekenning van de status van vluchteling ("**primauteit van de status van vluchteling**"). Dit gebeurt conform de Belgische regelgeving en internationale verdragen. Indien de vreemdeling niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, wordt in tweede orde onderzocht of de vreemdeling in aanmerking komt voor de status van subsidiare bescherming.

In lijn met de "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylumseekers from Afghanistan" van juli 2009 worden Afghaanse asielzoekers met een geloofwaardig **risicoprofiel in principe als vluchteling erkend**.

Voorbeelden van risicoprofielen: personen die met de Afghaanse overheid of ISAF hebben samengewerkt, alleenstaande vrouwen, personen die behoren tot religieuze of etnische minderheden, journalisten,...

Het gevoerde beleid is ruim en heeft ook oog voor bijzonder kwetsbare groepen als niet-begeleide minderjarigen.

De individuele analyse en beoordeling van de asielmotieven zijn en blijven belangrijk voor een correcte inschatting van het reële vervolgingsrisico. De geloofwaardigheid van het beweerde asielprofiel en de ingeroepen vluchtmotieven worden steeds accuraat onderzocht.

Zo worden alleenstaande vrouwen in principe als vluchteling erkend voorzover aan de hand van het individueel onderzoek van het asieldossier ook effectief blijkt dat ze alleenstaand zijn.

2.2. Toekenning subsidiaire beschermingsstatus

A. regionaal onderscheid

Het CGVS erkent dat er in Afghanistan een **algemene onveiligheidssituatie** heerst. Om die reden kent het CGSV wel **degelijk de status van subsidiaire bescherming toe** aan Afghaanse burgers voor wie er een reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Hiertoe dient de asielzoeker niet noodzakelijk het bewijs te leveren van zijn/haar individueel risico. Het CGVS voert in casu een beleid dat door de band veel ruimer is dan het beleid gevoerd door menig ander EU-land.

Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde gezaghebbende bronnen en literatuur door CEDOCA (researchdienst van het CGVS) blijkt dat er duidelijk **regionale verschillen zijn in de veiligheidssituatie in Afghanistan**.

Om die reden kan er voor de beoordeling van de reële beschermingsnood een onderscheid worden gemaakt naargelang van de regio van herkomst van de asielzoeker.

Het CGVS kent in concreto subsidiaire bescherming toe aan Afghaanse asielzoekers die afkomstig zijn uit volgende gebieden:

provincies in het Zuiden en Oosten:

Ghazni, Helmand, Kandahar, Khost, Kunar, Nuristan, Paktika, Paktya, Uruzgan, Zabul, Farah, Nimroz, Logar en Wardak

bepaalde districten uit volgende provincies in het Zuiden en Oosten:

Kapisa, Laghman, Nangarhar

provincies in het Westen en Noorden

Herat en Kunduz

bepaalde districten uit volgende provincies in het Noorden/Westen en Centrum:

Badghis, Ghor, Daikundi, Baghlan, Faryab, Parwan, provincie Kabul.

Het CGVS is ruimer dan de door UNHCR vroeger meegedeelde Security Updates.

Dient verder opgemerkt dat het risico voor buitenlanders en voor Afghanen die contacten hebben met buitenlanders (ISAF, NGO's, ...) d'office veel groter is. Afghaanse geviseerde profielen komen echter op die basis in aanmerking voor de vluchtelingenstatus.

B. Beleid CGVS in lijn met richtlijnen UNHCR

Het beleid van het Commissariaat-generaal inzake de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus was voor de publicatie van de UNHCR Eligibility Guidelines van juli 2009 in lijn met de UNHCR "Afghanistan Security Update Relating to Complementary Forms of Protection" van oktober 2008.

UNHCR maakte vroeger een duidelijk regionaal onderscheid aan de hand van de UNHCR Security Updates met expliciete opsomming van de onveilige gebieden. Heden maakt UNHCR nog steeds een regionaal onderscheid in de veiligheidssituatie doch zonder hierbij een expliciete lijst van de onveilige gebieden vrij te geven.

Heden stelt UNHCR in de Eligibility guidelines van juli 2009 (zie p.43):

"However, due to the fluid and volatile nature of the conflict, lack of comprehensive monitoring and reporting from all conflict areas and variations in terms of numbers of civilian casualties reported, UNHCR is not in a position to designate specific conflict areas of Afghanistan in which there is a serious and indiscriminate threat to the life, physical integrity or freedom of Afghans"

as a result of generalized violence or events seriously disturbing public order. As such, claims made by Afghan asylum-seekers on the basis of a fear of serious and indiscriminate harm arising from the armed conflict in Afghanistan should be assessed individually on their merits, in light of the evidence presented by the applicant and other current and reliable information on the place of origin."

C. Beleid andere landen

Hogervermelde richtlijn van het UNHCR kan als consequentie hebben dat andere EU landen meer dan ooit tevoren enkel de subsidiaire beschermingsstatus zullen toekennen indien de asielzoeker daartoe zijn/haar individueel risico voldoende aantoont.

Zoals eerder gezegd, is het CGVS-beleid inzake subsidiaire bescherming ruimer tzt. de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is gebaseerd op de algemene onveiligheidssituatie in bepaalde regio's zonder dat de asielzoeker hierbij een individueel risico dient aan te tonen.

Ook inzake het interne vluchtalternatief is het opmerkelijk dat sommige EU-landen dit wel inroepen als weigeringsargument doch het CGVS dit in principe niet per definitie toepast.

D. Specifieke veiligheidssituatie KABUL - beleid CGVS

Uit research van CEDOCA blijkt dat er door de grote internationale aanwezigheid in Kabul voldoende verslaggeving over de veiligheidssituatie in de hoofdstad Kabul bestaat en dat de veiligheidssituatie niet significant is gewijzigd sinds het UNHCR advies van oktober 2008.

In de hoofdstad Kabul worden aanvallen uitgevoerd door de Taliban, doch in de hoofdstad KABUL wordt geen "open combat" gevoerd. De incidenten in de hoofdstad nemen de vorm aan van zelfmoordaanslagen en aanvallen op high profile doelwitten in het centrum van de stad waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden gevisieerd en nemen ook de vorm aan van zelfmoordaanslagen en bermbommen tegen de Afghaanse en internationale troepen in de stad en op de belangrijkste invalswegen. De gewone Afghaanse burgers worden bij deze aanvallen niet gevisieerd. Ook is het geweld in de hoofdstad Kabul niet aanhoudend en gelokaliseerd en is de impact ervan op het leven van de gewone Afghaanse burger eerder beperkt.

Verscheidene bronnen liëren een belangrijk deel van de toename van het geweld aan de presidentsverkiezingen. Hoewel er in die specifieke context in aanloop naar de verkiezingen aanslagen werden gepleegd waarbij ook burgerslachtoffers zijn gevallen; is heden het risico voor Afghaanse burgers niet significant toegenomen. De gewone Afghaanse burgers werden bij deze gelokaliseerde aanslagen niet gevisieerd.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de hoofdstad Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

2.3. Individuele beoordeling

Het CGVS benadrukt hierbij nogmaals het **belang van de individuele beoordeling** van elke asielaanvraag. Zowel voor de beoordeling van de status van vluchteling als voor de beoordeling van de status van subsidiaire bescherming wordt nagegaan of de asielzoeker geloofwaardige verklaringen aflegt over zijn identiteit, herkomst, nationaliteit, profiel, de aangehaalde feiten, enz. Daarnaast wordt nagegaan op de betrokken persoon intussen geen reële vestigingsalternatief heeft ontwikkeld en of er redenen bestaan tot uitsluiting, bijvoorbeeld omwille van betrokkenheid bij misdrijven tegen de menselijkheid.

Het CGVS moet helaas in een aantal gevallen vaststellen dat er manifeste fraude wordt gepleegd. Zo wordt het CGVS regelmatig geconfronteerd met ongeloofwaardige verklaringen rond herkomst of profiel. Doordat betrokkenen niet de waarheid spreken, wordt het CGVS in de onmogelijkheid gebracht om situaties correct in te schatten en te beoordelen, wat het CGVS in die gevallen noodzaakt om over te gaan tot het nemen van een weigeringsbeslissing.

Dit betekent niet dat de minste vaststelling van ongeloofwaardigheid aanleiding geeft tot een weigeringsbeslissing. Om tot een correcte inschatting te komen van de nood aan bescherming, maakt het CGVS steeds een afweging van alle elementen, aanwezig in het dossier. Hiertoe dient het dossier wel een minimum aan elementen te bevatten die het de asielinstantie mogelijk maakt een juist beeld te vormen van de werkelijke nood aan bescherming.

Met andere woorden: asielzoekers dienen voldoende zicht te geven op hun reële situatie. Indien ze dit manifest niet doen dan is het voor het CGVS onmogelijk om de reële beschermingsnood correct te evalueren.

3. Cijfers

- **Totale instroom 2009 - AFGHANI STAN :**
 - belangrijkste instroomland 2009
 - 1597 aanvragen geregistreerd door CGVS
 - 87 % mannen
- **Instroom 2009 – AFGHANI STAN – niet begeleide minderjarigen :**
 - belangrijkste instroomland 2009
 - 241 aanvragen
 - 99% mannen
- **Instroom 2009 – AFGHANI STAN – meervoudige aanvragen :**
 - belangrijkste instroomland 2009
 - 733 aanvragen
 - ruim 45 % meervoudige aanvragen
- **Beslissingen CGVS 2009 :**
 - 22.4% erkenning van de hoedanigheid van vluchteling
 - 18.2 % toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus
 - totaal van 40 % beschermingsstatus

 - 47% van de vrouwen krijgt een beschermingsstatus

 - 70% van de niet begeleide minderjarigen krijgt een beschermingsstatus

Het CGVS beschikt niet over aparte statistieken, die weergeven in hoeveel procent van de Afghaanse "eerste" aanvragen een beschermingsstatus toegekend wordt. Het aantal meervoudige asielaanvragen is significant (45%). Deze dossiers worden verschillende malen meegeteld in de statistieken, wat het beschermingspercentage logischerwijze aanzienlijk naar beneden haalt. Dezelfde redenering geldt voor de weigeringsbeslissingen, genomen na intrekking van beslissingen n.a.v. de handtekeningproblematiek. Ook deze beslissingen werken een vertekend beeld van het beschermingspercentage in de hand, dat in werkelijkheid aanzienlijk hoger ligt dan 40%.

